

DRUMUL SPRE CULMI

de Rev. *Richard Wurmbrand*

„(Isus a spus:) acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi.” – Luca 22.13

La ce trup se referă pastorul cînd, la Cină, repetă cuvintele Domnului Isus, „Acesta este trupul meu?”

Isus are două firi în același timp, una divină și una umană. El are de asemenea două trupuri: trupul Său uman glorificat în care a fost înălțat la cer, și Biserica. Și ea este și ea trupul Lui. La cină noi comemorăm trupul Său care a suferit pe Golgota, dar ne aducem aminte și de trupul Său mistic, Biserica universală care în fiecare secol a dat martiri al căror sânge s-a vărsat spre slava lui Dumnezeu.

Trupului slăvit al lui Hristos îi putem aduce adorația noastră. Adorăm inima lui străpunsă, care a sîngerat pentru păcatele noastre. Putem face foarte mult și pentru trupul Său mistic, Biserica universală. Putem purta crucea martirilor de astăzi și le putem alina durerile.

La fiecare Cină amintește-ți de ambele trupuri.

„Adevărat vă spun că toate păcatele și toate hulele pe care le vor rosti oamenii li se vor ierta.”- Marcu 3:28

O dată, un călător ședea într-un vagon de tren, alături de un tânăr ce părea deprimat. În cele din urmă, acesta mărturisi că tocmai fusese eliberat din închisoare. Admise de asemenea că faptul de a fi închis adusesese multă rușine familiei sale, care nici nu l-a vizitat, nici nu i-a scris prea mult. Încerca să se consoleze cu gândul că aceasta s-a întîmplat deoarece ei erau prea săraci pentru a călători și prea lipsiți de educație pentru a-i scrie. În ciuda relelor sale, spera totuși că l-au iertat.

Ca să ușureze lucrurile pentru familia lui, le sugerase într-o scrisoare să-i comunice într-un anumit fel dacă îl mai doresc acasă sau nu. În cazul în care l-au iertat, să atârne într-un măr de lângă calea ferată o panglică albă; în caz contrar să nu pună nimic în pom, iar el va înțelege să rămână în tren și să călătorească mai departe.

Cînd trenul se apropie de orașul său natal, emoția îi deveni atât de mare, încât nu mai suportă să privească afară pe fereastră. Călătorul mai în vîrstă de lângă el îi luă locul la fereastra vagonului, urmînd să se uite el după mărul de lângă calea ferată. După câteva minute îl prinse pe tânăr de braț. „Iată-l”, șopti el nehotărît. „Tot pomul este alb de cearșafuri atârdate în el.”

Evreii nu au un cuvînt la singular pentru mila lui Dumnezeu. Cuvîntul este rahamim - mile. Orice cuvînt evreiesc care se termină în „im” este la plural. Orice ai fi făcut, în sângele lui Isus este destulă iertare.

“Fiindcă se strânsese mult norod și nu avea ce mânca... Au mâncat și s-au săturat.” - Marcu 8:1,8

Aproximativ cincizeci de oameni mor anual, dintre care mai mult de o treime din cauza foamei și a malnutriției.

În fiecare dimineață, când te trezești, amintește-ți că te trezești într-o lume flămândă. Este un păcat grav să folosești hrana fără măsură sau s-o risipești.

Situația hranei se va înrăutăți. În India multor copii li se dă numele Dashkal, ceea ce înseamnă foame. Este mai ușor să înmulțești oamenii decât mijloacele lor de existență. Marocul, Kenya, Irakul și India, de exemplu își vor dubla în douăzeci de ani populația. Această tendință garantează de fapt o îngrozitoare catastrofă.

Faptul că nu pot rezolva problema globală, nu mă absolvă de responsabilitatea de a face puținul pe care îl pot face pentru a ajuta cel puțin un copil flămând să supraviețuiască.

“Au întâlnit un om pe Cirene numit Simon, și l-au silit să ducă crucea.” – Matei 27:32

Poți pune peste Africa întreg teritoriul Statelor Unite, toată Europa, China, India și Japonia și încă va mai rămâne spațiu neacoperit, atât de mare este acest continent. La fel trebuie să fie de mare preocuparea fiecărui creștin pentru Africa.

Pentru ca acest continent să-i aparțină lui Hristos, Sfânta Perpetua și soțul ei s-au lăsat de bună voie tăiați în bucăți, în anul 201 d.Hr., în ziua de 7 martie. Ei au refuzat să ardă tămâie înaintea statului lui Cezar. Pentru ca Africa să-i aparțină lui Hristos, marele misionar Livingstone a murit pe genunchi lângă patul său, în Chitambo, pe teritoriul Tanzaniei de astăzi. Misionarul francez Francois a scris: “Acest cort bătrân s-a uzat, dar inima mea este încă tânără. Ea aparține Africii. Mă așteaptă multă muncă și acolo va fi și mormântul meu. Dorința mea este să nu trăiesc nici o zi mai mult decât pot lucra.”

Africa era un loc de iad când Robert Laws s-a dus acolo împreună cu alți cinci misionari. Indigenii se omorau unii pe alții, fără nici o deosebire, în nesfârșite războaie tribale. Livingstone exclamase: “Sânge, sânge, sânge pretutindeni!

Dr. Laws și însoțitorii lui au lucrat șase ani înainte de ași vedea primul convertit, și numai după ce patru dintre misionari au murit de febră.

Dr. Crawford, un scoțian a fost primul care s-a decis că trebuie “să gândească și să vorbească ca un negru” pentru a-i câștiga pe negri. Astfel el s-a făcut unul dintre ei și ca atare a deveni supus al regelui Mushidi din Katanga. Acesta avea cinci sute de neveste, se îmbogățea și se îngrășa din comerțul cu sclavi și pietre prețioase, și în fiecare zi omora, după dorința lui, orice număr de victime umane.

Cele mai multe țări africane sunt și astăzi dictaturi. În ele predomină islamismul și păgânismul, cât și ateismul modern.

Isus când ducea crucea, a fost ajutat de un african. Ajută și tu Africa prin rugăciuni să vină la Hristos.

“(David) a făcut pe nebunul înaintea lor.”- I Samuel 21: 13

În vremea cînd era un simplu preot, cardinalul Trochta al Cehoslovaciei a fost luat prizonier de către naziști. În timpul unei execuții în masă, el a fost doar rănit. S-a prefăcut mort, a fost transportat împreună cu alte corpuri și în cele din urmă a reușit să scape. Astfel, Trochta i-a înșelat pe naziști. O moarte simulată nu este decât tot o minciună.

După unii moraliști, el ar fi trebuit să fie supus autorităților care au hotărât să ucidă oameni nevinovați. Ar fi trebuit să strige, „Nu am murit încă. Încă un glonte, vă rog.”

Orice regulă dreaptă împinsă la extrem, devine ridicolă. Desigur, suntem datori să spunem adevărul. Avem, de asemenea, datoria de a ne apăra de criminali; trebuie să ne apărăm familiile, biserica, națiunea.

Regula supremă în creștinism nu este nici dragostea, nici asprimea, nici adevărul, nici înțelepciunea, nici căutarea plăcerilor, nici ascetismul, nici generozitatea, nici economia, nici jertfirea de sine, nici auto-apărarea. Ea este, în cuvintele Sfântului Antonie cel Mare, “să păstrezi în toate lucrurile dreapta măsură.”

Conștiința noastră, iluminată de Duhul Sfânt, atunci când cercetăm Scriptura, ne va arăta în fiecare împrejurare care este calea cea dreaptă.